

Høringsuttalelse ang. evaluering av Den kulturelle skolesekken fra Ringve Museum

(se for øvrig også høringsuttalelser fra Formidler Forum i Trondheim)

Ringve Museum som produsent har i sin høringsuttalelse lagt vekt på å vurdere DKS ut fra sitt ståsted mer enn å gjøre en metodisk analyse av NIFU STEP sin rapport. Dette fordi produsentleddet ikke var hørt i rapporten, og fordi det er viktig at uttalelser fra dette nivået tilkjennegis.

Med utgangspunkt i de faktorene NIFU STEP har behandlet i sin rapport, har man prøvd å systematisere disse i 4 hovedpunkter: 1) ORGANISERING / ADMINISTRERING AV DKS, 2) INNHOLD, 3) KVALITET / KVALITETSSIKRING, 4) ØKONOMI. Ringve Museum vil her formidle sine erfaringer med DKS ut fra disse punktene. Noen av punktene vil overlappe hverandre.

ORGANISERING

- Det virker som *fylkesadministrasjonen i Sør-Trøndelag* har slitt med å finne sin form. Fylkeskommunen som samordningsinstans er i prinsippet bra, men fungerer kun delvis. Den fungerer som koordinator, slik at skoler unngår å få flere DKS -tilbud på samme dag. Den fungerer delvis for å fordele kulturuttrykk til skoler/trinn. Denne fordelingen har ikke nødvendigvis noe med kvalitet og forståelse av skolens planer for øvrig.
- For å sikre kvalitet og program til rett målgruppe bør utplukkere (fylket) inneha faglig (både kulturell og skole) bakgrunn. Dette er kjernepunkt som påvirker veilednings-, kontroll- og tilbyderfunksjon. Kommunikasjonene mellom fylket og produsenter bør være hyppigere og baseres på tettere dialog. Det er ønskelig med oppfølging og evaluering. Produksjonene bør sees av de som har plukket de ut. Vi etterlyser oftere dialogmøter mellom fylket og hver produsent.
- *Faglig kompetanse* i absolutt alle ledd er nødvendig. Dette gjelder både i administrasjon (fylke og kommune), på produsentnivå og mottakernivå. Denne er ikke alltid god nok i dag.
- I Trondheim kan man tenke seg en *lokal styringsgruppe* med deltakere fra de forskjellige nivå i systemet. Denne skal jobbe for bedre systemforståelse, kvalitetssikring av tilbud, ev. behandling av støtte til produksjoner, og kompetanseheving.
- Det bør jobbes mer med å *utvikle arenaer* der deltakere på de forskjellige nivåene treffes. Elevene, som hele systemet er bygd opp for, er alt for lite synlige i systemet.
- *KSYS* fungerer dårlig. Det er et tungvint system både for produsenter og mottakere. Det virker som en del lærere knapt har hørt om det. Det stemmer ikke at KSYS har gjort kommunikasjonen mellom fylket, lokale aktører (produsenter) og skolene papirløs. Kommunikasjonen må dupliseres og følges opp både via telefon og kommunal intern postgang.
- Lærere bør representeres på samlinger med produsenter og kommune/fylket.

INNHOLD

- Bedre *institusjonskjennskap* og et allmenndannende perspektiv bør være mer framtreddende i DKS sin målsetting. Det er viktig at tilbudene i DKS oppleves både identitetsskapende, samfunnsaktuelle og demokratiserende.

- Det er viktig at elevene blir «*påtvunget*» uttrykk / tilbud de ellers ikke ville valgt for å gi ny kunnskap / utvide ens egen horisont. Dette er også en del av allmenndannelses- / demokratiseringsaspektet.
- Det er viktig med forskjellige tilnærminger til *formidling* i DKS tilbudene, både monologiske og dialogiske. Dette bør ikke gjøres til en motsetning (jfr. evalueringa).
- Den *påståtte motsetningen* mellom kultursektor og skolesektor i rapporten virker noe oppkonstruert.

KVALITET

- Å gi elevene tilbud av *høy kvalitet* er selve fundamentet i DKS. Det har blitt gjort alt for lite for å sikre denne dimensjonen.
- *De lokale styringsgruppene* kan ha kvalitetssikring av tilbud og produksjoner som sitt hovedmandat.
- ABM sentralt må sette *krav om kvalitetsvurderinger, og formalisere dette* feks i form av standardiserte spørreskjema til bruk på forskjellige nivå.
- Det er viktig at *elevene* som brukere / mottakere i DKS blir opplært til å vurdere kvalitet.
- Vi tror at *samarbeid* på de forskjellige nivå vil styrke kvalitetsbevisstheten.

ØKONOMI

- Hvis DKS skal *utvides* til å omfatte barnehager og videregående skoler, bør de statlige, økonomiske rammene utvides betraktelig.
- Etter som DKS hele tiden vokser og blir større, må det tåles at det brukes mer midler til *administrasjon*. Hvis ikke vil dette gå ut over kvaliteten. ABM må definere tydelig hva som defineres som administrativt arbeid på de forskjellige nivå.
- DKS må ikke bli en *sovepute* for andre kulturelle tiltak i fylker og kommuner, for å spare penger.
- Pengeflyten i DKS-systemet bør *synliggjøres* bedre.
- Det må være felles, *nasjonale retningslinjer* for honorarer, diett og andre godtgjørelser. Dette kan ikke varieres fra fylke til fylke, eller fra sektor til sektor (kunstnere, musikere, forfattere). Mest mulig «likt for alle»!
- Det bør tillates gitt *produksjonsmidler* til frie utøvere som ikke har en institusjon i ryggen. De lokale styringsgruppene kan ev. behandle slike søknader.

KOMMENTAR

DKS er et flott nasjonalt tiltak som absolutt bør videreføres. Men for å sikre hovedmålsettinga om å gi elevene 1) *profesjonelle* kulturtilbud, 2) *tilgang* til, *kjennskap* til og et *positivt* forhold til kunst- og kulturuttrykk av alle slag, og 3) se DKS i forhold til *skolens læringsmål*, er det svært viktig å jobbe med *kvalitetssikring*, det *allmenndannende perspektivet* og utvikle *god kontakt* mellom skole- og kultursektor. Å *fortsette evalueringsarbeidet* blir sentralt her. Da forutsetter vi at man tar med uttalelser fra *flere nivå* i systemet en foreliggende rapport har gjort.